

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 14. apríla 2011 *

Vo veci C-331/09,

ktorej predmetom je žaloba o nesplnenie povinnosti podľa článku 88 ods. 2 ES, podaná 17. augusta 2009,

Európska komisia, v zastúpení: K. Gross a A. Stobiecka-Kuik, splnomocnení zástupcovia, s adresou na doručovanie v Luxemburgu,

žalobkyňa,

proti

Poľskej republike, v zastúpení: M. Krasnodębska-Tomkiel, splnomocnená zástupkyňa,

žalovanej,

* Jazyk konania: poľština.

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory A. Tizzano, sudcovia M. Ilešič, E. Levits, M. Safjan
a M. Berger (spravodajkyňa),

generálna advokátka: E. Sharpston,
tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude
prejednaná bez jej návrhov,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Svojou žalobou sa Komisia Európskych spoločenstiev domáha, aby Súdny dvor určil, že Poľská republika tým, že nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z rozhodnutia Komisie 2008/344/ES z 23. októbra 2007 o štátnej pomoci C 23/06 (ex NN 35/06) poskytnutej Poľskom výrobcovi ocele skupine Technologie Buczek (Ú. v. EÚ L 116, 2008, s. 26), porušila ustanovenia článku 249 štvrtého odseku ES, ako aj články 3, 4 a 5 uvedeného rozhodnutia.

Právny rámec

- 2 Odôvodnenie č. 13 nariadenia Rady (ES) č. 659/1999 z 22. marca 1999 ustanovujúceho podrobné pravidlá na uplatňovanie článku [88] Zmluvy o ES (Ú. v. ES L 83, s. 1; Mim. vyd. 08/001, s. 339) znie:

„keďže v prípadoch protiprávnej pomoci, ktorá nie je zlučiteľná so spoločným trhom, by sa mala obnoviť efektívna súťaž; keďže na tento účel je potrebné, aby sa pomoc vrátane úrokov bez meškania vrátila; keďže je náležité, aby sa vrátenie realizovalo v súlade s postupmi vnútroštátneho práva; keďže uplatnenie týchto postupov by nemalo brániť okamžitému a efektívnemu vykonaniu rozhodnutia Komisie a obnove efektívnej súťaže; keďže, aby sa dosiahol tento výsledok, členské štáty by mali podniknúť všetky potrebné opatrenia na zabezpečenie účinnosti rozhodnutia Komisie“.

- 3 Článok 14 ods. 3 nariadenia č. 659/1999 stanovuje:

„Bez toho, aby bolo dotknuté akékoľvek nariadenie Súdneho dvora Európskych spoločenstiev podľa článku [242] Zmluvy, vymáhanie sa bude realizovať bez meškania a v súlade s postupmi podľa vnútroštátneho práva daného členského štátu za predpokladu, že umožnia okamžité a účinné vykonanie rozhodnutia Komisie. Na tento účel a v prípade konania na národných súdoch dané členské štáty podniknú všetky potrebné kroky, ktoré sú k dispozícii v ich príslušných právnych systémoch, vrátane predbežných opatrení, bez dopadu na právo spoločenstva.“

- 4 V zmysle článku 23 ods. 1 toho istého nariadenia:

„Ak daný členský štát nepostupuje v súlade s podmienenými alebo zápornými rozhodnutiami najmä v prípadoch, na ktoré sa odvoláva článok 14, Komisia môže túto záležitosť predložiť priamo Súdnemu dvoru európskych spoločenstiev v súlade s článkom [88] ods. 2 Zmluvy.“

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 5 V článku 1 rozhodnutia 2008/344, ktoré bolo Poľskej republike oznámené 24. októbra 2007, Komisia rozhodla, že opatrenia prijaté Poľskou republikou v prospech skupiny Technologie Buczek (ďalej len „GTB“) predstavujú štátnu pomoc, ktorá je nezlučiteľná so spoločným trhom (ďalej len „sporná pomoc“).
- 6 V období skutočností, ktoré viedli k tomuto sporu, bola GTB činná v odvetví výroby ocele ako výrobca rúr a tvorila ju spoločnosť Technologie Buczek SA (ďalej len „TB“), ktorá mala viacero dcérskych spoločností, z ktorých dve, podľa Komisie, boli rovnako príjemcami spornej pomoci, konkrétne spoločnosti Buczek Automotive sp. z o.o. (ďalej len „BA“) a Huta Buczek sp. z o.o. (ďalej len „HB“).
- 7 Sporná pomoc v prospech spoločnosti GTB spočívala v tom, že verejnoprávne pohľadky viacerých verejnoprávných veriteľov, predovšetkým organizácie sociálneho poistenia, obce Sosnowiec, kde sa nachádzalo sídlo spoločnosti GTB, a Štátneho fondu na rehabilitáciu postihnutých osôb, sa nevymáhali núteným spôsobom.

- 8 Prvých päť článkov výrokovvej časti rozhodnutia 2008/344 znie takto:

„Článok 1

Štátna pomoc vo výške 20 761 643 PLN, ktorú Poľsko neoprávnene poskytlo [spoločnosti GTB], je v rozpore s článkom 88 ods. 3 Zmluvy o ES a je nezlučiteľná so spoločným trhom.

Článok 2

Štátna pomoc vo výške 1 369 186 PLN, ktorú Poľsko poskytlo [spoločnosti GTB] v rokoch 1997 – 2003, nebola použitá v súlade s podmienkami stanovenými v protokole č. 8 k Zmluve o pristúpení a je preto nezlučiteľná so spoločným trhom.

Článok 3

1. Poľsko zabezpečí vrátenie pomoci uvedenej v článku 1, ktorá bola neoprávnene poskytnutá [spoločnosti GTB], najmä od dcérskych spoločností [HB] a [BA], úmerne k pomoci, ktorú skutočne dostali. Poľsko musí preto vymôcť 13 578 115 PLN od [spoločnosti HB] a 7 183 528 PLN od [spoločnosti BA].

2. Poľsko zabezpečí vrátenie [prijme všetky potrebné opatrenia, aby od [spoločnosti TB] vymohlo – *neoficiálny preklad*] zneužit[ú] pomo[c] uveden[ú] v článku 2, poskytnut[ú] [spoločnosti GTB].

3. Sumy, ktoré sa majú vrátiť, zahŕňajú úroky od dátumu, ku ktorému boli prístupné príjemcovi až do dátumu vrátenia.

4. Úroky sa vypočítajú podľa zloženej úrokovej sadzby v súlade s kapitolou V nariadenia Komisie (ES) č. 794/2004..., ktorým sa vykonáva nariadenie Rady (ES) č. 659/1999 ustanovujúce podrobné pravidlá uplatňovania článku [88] Zmluvy o ES...

Článok 4

1. Vrátenie pomoci uvedené v článkoch 1 a 2 musí byť bezodkladné a účinné.

2. Poľsko zabezpečí, aby sa toto rozhodnutie vykonalo do štyroch mesiacov od dátumu jeho oznámenia.

Článok 5

1. Do dvoch mesiacov od oznámenia tohto rozhodnutia Poľsko predloží Komisii tieto informácie:

- a) celkovú sumu (základnú sumu a úroky), ktorú má príjemca vrátiť;
- b) podrobný opis už uskutočnených a plánovaných opatrení s cieľom vykonať toto rozhodnutie;
- c) dokumenty preukazujúce, že príjemca bol požiadaný o vrátenie pomoci.

2. Poľsko bude priebežne informovať Komisiu o ďalších [všetkých – *neoficiálny preklad*] opatreniach prijatých na vnútroštátnej úrovni s cieľom vykonať toto nariadenie [rozhodnutie – *neoficiálny preklad*], a to až do vrátenia celkovej sumy pomoci uvedenej v článkoch 1 a 2. Na žiadosť Komisie [Poľsko] okamžite predloží informácie o už uskutočnených a plánovaných opatreniach s cieľom vykonať toto rozhodnutie. Poľsko tiež poskytne podrobné informácie o sumách pomoci a úrokoch, ktoré už príjemca vrátil.“

- 9 Ku dňu prijatia rozhodnutia 2008/344 bola TB v konkurze, konkurz bol vyhlásený 16. augusta 2006. Naopak, na majetok spoločnosti BA bol konkurz vyhlásený 25. júna 2008 a na majetok spoločnosti HB 29. apríla 2009, t. j. po uplynutí lehoty uvedenej v článku 4 uvedeného rozhodnutia.

- 10 Dňa 8. januára 2008 podali TB, BA a HB žaloby na Súd prvého stupňa Európskych spoločností, ktorou sa domáhali zrušenia rozhodnutia 2008/344 (zapísané do registra ako veci T-465/07, T-1/08 a T-440/07). HB a BA popri svojich žalobách požiadali predsedu Súdu prvého stupňa o odklad vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia. Predseda Súdu prvého stupňa 13. februára 2008 nariadil odklad vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia, pokiaľ sa právoplatne nerozhodne o predbežných opatreniach. Dvomi uzneseniami zo 14. marca 2008, Buczek Automotive/Komisia (T-1/08 R) a Huta Buczek/Komisia (T-440/07 R), predseda Súdu prvého stupňa zamietol návrhy na nariadenie predbežných opatrení, ktoré podali BA a HB.
- 11 Poľská republika vstúpila do konaní ako vedľajší účastník konania na podporu spoločností HB a BA 18. marca 2008 a navrhla, aby Súd prvého stupňa zrušil rozhodnutie 2008/344.
- 12 Pokiaľ ide o opatrenia prijaté poľskými orgánmi na vykonanie uvedeného rozhodnutia, Poľská republika listom z 25. januára 2008 oznámila Komisii niekoľko orgánov, ktoré boli povinné pristúpiť k vymáhaniu spornej pomoci od jej príjemcov, pričom však nespresnila, aké sumy pomoci by bolo možné vymáhať od spoločností HB a BA. S odvolaním sa na ťažkosti spôsobené skutočnosťou, že táto pomoc bola príjemcom poskytnutá pred pristúpením tohto členského štátu k Európskej únii, Poľská republika uviedla predovšetkým potrebu dodatočnej lehoty na vrátenie spornej pomoci z dôvodu potreby preskúmať a prípadne obnoviť relevantné dokumenty. Uvedené orgány sa v rovnakom liste okrem toho spýtali, či je na základe rozhodnutia 2008/344 možné vymáhať väčšiu časť tejto pomoci od spoločnosti TB v rámci konkurzného konania a žiadať od spoločností HB a BA vrátenie len zostávajúcej časti.
- 13 V odpovedi na uvedený list z 13. februára 2008 sa Komisia vyjadrila proti takémuto spôsobu vymáhania spornej pomoci z toho dôvodu, že nie je v súlade s obsahom rozhodnutia 2008/344.

- 14 Listom z 22. februára 2008 poľské orgány znova uviedli značné ťažkosti z dôvodu právneho poriadku a praxe spojené s vymáhaním spornej pomoci a požiadali o predĺženie lehoty na vykonanie uvedeného rozhodnutia do 30. júna 2008.
- 15 V tejto súvislosti v liste zo 7. marca 2008 uviedli technické ťažkosti spojené so skúmaním pôvodných dokumentov, ktoré boli príčinou poskytnutia spornej pomoci. Z právneho hľadiska uvádzajú riziko jej „dvojitého vrátenia“ od spoločnosti TB aj jej dcérskych spoločností. Podľa Poľskej republiky je dôvodom takéhoto rizika chýbajúci právny základ, ktorý by správnym orgánom umožnil vzdať sa ich pohľadávok voči spoločnosti TB, ktorej správca je povinný pristúpiť k vyplateniu týchto dlhov, vrátane súm, ktoré sa musia vymáhať od dcérskych spoločností spoločnosti TB, ktoré boli v skutočnosti príjemcami spornej pomoci. Navyše v prípade vyplatenia týchto dlhov by v zmysle poľského konkurzného práva neexistoval právny základ, ktorý by TB oprávňoval obrátiť sa na svoje dcérske spoločnosti, aby jej nahradili sumy, ktoré zaplatila sama.
- 16 Vo svojej odpovedi zo 4. apríla 2008 Komisia vyslovila poľutovanie, že poľské orgány nenavrhlí nijaké riešenie problému „dvojitého vrátenia“, a navrhla prechodné uplatňovanie rozhodnutia 2008/344 prostredníctvom otvorenia viazaného bankového účtu, na ktorý by skutoční príjemcovia spornej pomoci zaplatili sumy uvedené v tomto rozhodnutí zvýšené o príslušné úroky, ale túto možnosť podmienila skutočnosťou, že uvedené orgány zabezpečia, že správca spoločnosti TB uplatní voči spoločnosti HB regresný nárok.
- 17 Listom z 13. júna 2008 poľské orgány informovali Komisiu, že v priebehu apríla 2008 pristúpil konkurzný správca spoločnosti TB k rozdeleniu určitého majetku, pričom celková suma vymožená k tomuto dňu od tejto spoločnosti bola 13 miliónov PLN, a znova zdôraznili, že povinnosť vrátiť pomoc, z ktorej mala prospech TB, vychádza

z poľského konkurzného práva. Komisia bola navyše informovaná o ďalších sumách, ktoré boli určití verejnoprávni veritelia povinní vymáhať od spoločností HB a BA.

- 18 Vo svojom liste z 18. júla 2008 požiadala Komisia o podrobnú správu o stave skutočného vymoženého spornej pomoci tým, že položila rad podrobných otázok o sumách uplatňovaných rozličnými veriteľmi. Pokiaľ ide o otázku „dvojitého vrátenia“, Komisia trvala na skutočnosti, že bez ohľadu na to, aké bude riešenie zamýšľané poľskými orgánmi, nesmie byť v rozpore s povinnosťami, ktoré sú jasne stanovené v rozhodnutí 2008/344, a upozornila Poľskú republiku, že ak toto rozhodnutie nevykoná, Komisia je oprávnená začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES.
- 19 Listom z 5. septembra 2008 poľské orgány informovali Komisiu o skutočnosti, že konkurzné konanie spoločnosti TB bolo prerušené z dôvodu podania námietky proti rozvrhu výťažku. Pokiaľ ide o dcérske spoločnosti TB, súdne konanie proti nim začal iba jeden orgán, táto regresná žaloba však nespĺňala formálne podmienky, preto v tejto súvislosti nemohlo byť vydané nijaké rozhodnutie. Poľská republika v tomto liste okrem toho požiadala o priame stretnutie svojich zástupcov so zástupcami Komisie.
- 20 Vo svojej odpovedi z 29. októbra 2008 Komisia znova pripomenula uvedenému členskému štátu možnosť začať konanie podľa článku 88 ods. 2 ES. Podmienila možnosť takéhoto stretnutia tým, že tento členský štát najprv predloží návrh riešenia problému „dvojitého vrátenia“, pritom tiež položila ďalšie otázky.

- 21 Vo svojom liste z 22. decembra 2008 poľské orgány informovali Komisiu, že suma pomoci, ktorá sa má vymáhať od spoločnosti TB, je vyššia ako suma oznámená Komisii počas prípravy rozhodnutia 2008/344 a že pristúpia k vymáhaniu tejto vyššej sumy. Tejto inštitúcii okrem iného oznámili, že poľský súd vydal rozhodnutie týkajúce sa konkurzu spoločnosti BA. Uvedené orgány jednak oznámili usporiadanie stretnutia s rôznymi orgánmi, ktoré poskytli pomoc, s cieľom prerokovať otázku „dvojitého vrátenia“, a jednak poskytli dodatočné informácie v tejto súvislosti. Tým, že priložili kópie prihlášok pohľadávok všetkých veriteľov konkurznej podstaty spoločnosti TB, oznámili predloženie návrhu na január 2009.
- 22 V liste z 30. januára 2009 navrhli poľské orgány vyplatenie dlhov spoločnosti TB voči orgánom verejnej moci existujúcich k 31. decembru 2004, vrátane úrokov prirastých do 15. augusta 2006, t. j. dňa predchádzajúceho vyhláseniu konkurzu spoločnosti TB, z konkurznej podstaty tejto spoločnosti v súlade s vnútroštátnymi predpismi v oblasti prenosu platenia zmluvných záväzkov voči orgánom verejnej moci. HB ani BA naopak nemôžu byť dlžníkmi uvedených dlhov, mohli by však nahradiť hospodársku výhodu, ktorú získali nevymáhaním dlhov, inak povedané „ekvivalentnú pomoc“ zodpovedajúcu rozdielu medzi úrokmi skutočne zaplatenými týmito spoločnosťami a úrokmi, ktoré by boli povinné zaplatiť v trhových podmienkach, najmä vzhľadom na svoje ťažké postavenie. Okrem samotnej „ekvivalentnej pomoci“ by HB a BA zaplatili úroky z tohto ekvivalentu, vypočítané, pokiaľ ide o BA, za obdobie od 1. januára 2005 do 24. júna 2008, ktorý je dňom predchádzajúcim vyhláseniu jej konkurzu, a pokiaľ ide o HB, až do dňa zaplatenia.
- 23 Tento návrh by podľa poľských orgánov rovnako predpokladal vymáhanie sumy 22 130 829 PLN, vrátane úrokov z omeškania, z ktorých 13 491 124,77 PLN už bolo vrátených, v dôsledku čoho by zostalo vymáhať sumu 7 789 272,01 PLN, čo by vzhľadom na sumy, ktoré dlhovali HB a BA, presahovalo sumu uvedenú v rozhodnutí 2008/344, ktorá sa mala vymáhať.

- 24 Komisia tento výpočet spochybnila a vysvetlila, že celková suma, ktorá sa má vymáhať od spoločnosti TB, podľa nej dosahuje 14 570 608,06 PLN. Pokiaľ ide o ostatné dve spoločnosti, od spoločností HB a BA by sa malo vymáhať 180 678,22 PLN, z toho 118 163,55 PLN od spoločnosti HB a 62 514,67 PLN od spoločnosti BA, pričom k všetkým týmto sumám by sa mali pripočítať úroky.
- 25 Listom z 27. februára 2009 preto služby Komisie znovu pripomenuli Poľskej republike, že tieto opatrenia by boli v rozpore s ustanoveniami rozhodnutia 2008/344, keďže bremeno vrátiť podstatnú časť spornej pomoci by naďalej spočívalo na spoločnosti TB a nie, ako to stanovovalo toto rozhodnutie, na spoločnostiach HB a BA. V rovnakom liste Komisia okrem iného zdôraznila, že už odmietla možnosť, aby sa pomoc, ktorá sa mala vymáhať od spoločností HB a BA, v čiastočnom rozsahu vymáhala od spoločnosti TB, v dôsledku čoho boli vykonané opatrenia na účely začatia konania podľa článku 88 ods. 2 ES.
- 26 Dňa 26. októbra 2009 zaslali poľské orgány Komisii list, v ktorom ju informovali o začatí konkurzného konania týkajúceho sa spoločnosti HB a o prihláškach pohľadávok predložených všetkými veriteľmi, v súlade s rozhodnutím 2008/344, aby sa im umožnilo uspokojenie v rámci konkurzov spoločností HB a BA.
- 27 Po tejto výmene listov a rôznych ďalších upomienkach Komisia usúdila, že Poľská republika stále nepristúpila k správne vykonaniu rozhodnutia 2008/344, a rozhodla sa podať túto žalobu.

O žalobe

Argumentácia účastníkov konania

- 28 Komisia zakladá svoju žalobu na neexistenciu okamžitého a účinného vykonania rozhodnutia 2008/344, v súlade s jeho článkami 3 a 4, ktoré stanovovalo lehotu štyroch mesiacov odo dňa jeho oznámenia na vymáhanie spornej pomoci. V tejto súvislosti uvádza, že ani po viac ako dvadsaťjeden mesiacoch odo dňa prijatia tohto rozhodnutia Poľskou republikou nevrátili HB a BA nijakú pomoc a že v každom prípade nebola Komisia informovaná podľa článku 5 toho istého rozhodnutia o opatreniach prijatých týmito členskými štátmi. Komisia subsidiárne uvádza skutočnosť, že TB vrátila len časť celkovej sumy vymáhateľnej od spoločnosti GTB. Nakoniec tvrdí, že Poľská republika neuviedla výnimočné okolnosti, ktoré jej bránili správne vykonať uvedené rozhodnutie.
- 29 Pokiaľ ide o chýbajúce okamžité a účinné vykonanie rozhodnutia 2008/344, Komisia zdôrazňuje, že ani po viac ako dvadsaťjeden mesiacoch odo dňa prijatia rozhodnutia 2008/344 Poľskou republikou nebola pomoc poskytnutá spoločnostiam BA a HB stále vymožená, v dôsledku čoho má HB naďalej prospech z výhody poskytnutej touto pomocou. Aby mohla Komisia usudzovať, že výhoda poskytnutá spoločnosti BA bola odstránená, bolo by v súlade s ustálenou judikatúrou, ako aj bodom 64 oznámenia Komisie z 15. novembra 2007 pod názvom „k efektívnemu vykonávaniu rozhodnutí Komisie prikazujúcich členským štátom vymáhať neoprávnene poskytnutú a nezlučiteľnú štátnu pomoc“ (Ú. v. EÚ C 272, s. 4, ďalej len „oznámenie z roku 2007“) potrebné, aby bola štátna pomoc, ktorú má vrátiť BA, prihlásená v konkurze tejto spoločnosti, čo sa podľa informácií, ktoré má k dispozícii Komisia, nestalo.

- 30 Komisia okrem toho tvrdí, že sa zdá, že určité sumy zostávajú neurčené, hoci sumy, ktoré sa majú vymáhať od všetkých príjemcov, boli v rozhodnutí 2008/344 stanovené jasne a ich výška bola určená na základe informácií poskytnutých samotnými poľskými orgánmi. Keďže iba v jedinom prípade dostala informáciu o akejkoľvek snahe veriteľov vymáhať pomoc priamo od spoločností HB a BA, povinnosť vymáhať od týchto spoločností sumy stanovené uvedeným rozhodnutím nebola splnená. Okrem toho služby Komisie získali protichodné informácie o výške pohľadávok, ktoré možno prihlásiť v rámci konkurzu spoločnosti TB.
- 31 Komisia nakoniec pripomína, že podanie návrhu na zrušenie v zmysle článku 230 druhého odseku ES nemá odkladný účinok na povinnosť vykonať rozhodnutie 2008/344, a teda získať náhradu za pomoc vyhlásenú za protiprávnu a nezlučiteľnú, keďže toto rozhodnutie sa musí vykonať bez ohľadu na existenciu uvedeného návrhu, ibaže by Súd prvého stupňa v zmysle článku 242 ES nariadil odklad vykonateľnosti rozhodnutia stanovujúceho vymáhanie spornej pomoci.
- 32 Pokiaľ ide o účinné vykonanie rozhodnutia 2008/344, Komisia uvádza predovšetkým rozsudky z 9. marca 1978, Simmenthal (106/77, Zb. s. 629, body 17, 18 a 21 až 24), ako aj z 18. júla 2007, Lucchini (C-119/05, Zb. s. I-6199, body 60 až 62), a tvrdí, že práve ustanovenia poľského konkurzného práva spôsobili podstatné oneskorenie vymáhania spornej pomoci, a zabránili tak okamžitému vykonaniu tohto rozhodnutia. Hoci poľské orgány vzniesli otázku „dvojitého vrátenia“ vo svojej korešpondencii s Komisiou v skoršom štádiu konania, nenavrhlí však riešenie tohto problému, ktoré by umožnilo účinné vykonanie uvedeného rozhodnutia. Účinkom návrhov týchto orgánov by bolo, že bremeno náhrady by v zásade znášala TB a nie HB a BA, čo by bolo

v rozpore s ustanoveniami rozhodnutia 2008/344 týkajúcimi sa osoby, ktorá musí znášať hospodárske náklady vymáhania spornej pomoci, a nie obnovenie podmienok hospodárskej súťaže.

33 Komisia rovnako tvrdí, že poľské orgány nepristúpili ani k prechodnému vykonaniu rozhodnutia, ktoré by dalo príjemcom pomoci možnosť previesť zodpovedajúce sumy na viazaný bankový účet, ako to navrhovala. V dôsledku toho hoci Poľská republika zaznamenala ťažkosti pri výkone rozhodnutia 2008/344, nič to nemení na skutočnosti, že nesplnila svoju povinnosť navrhnúť rozumné alternatívne riešenia, neprijala návrh prechodne vykonať toto rozhodnutie a nevzala na vedomie skutočnosť, že Komisia jasne odmietla možnosť vymáhať od spoločnosti TB sumy spornej pomoci, ktoré mali nahradiť jej dcérske spoločnosti.

34 Pokiaľ ide o výhradu založenú na neexistencii mimoriadnych okolností brániacich Poľskej republike správne vykonať rozhodnutie 2008/344, Komisia pripomína, že na odôvodnenie nevykonania rozhodnutia ukladajúceho vrátenie pomoci môže členský štát uvádzať výlučne tvrdenia preukazujúce absolútnu nemožnosť vykonať toto rozhodnutie. Ak členský štát pri vykonávaní takéhoto rozhodnutia zaznamená nepredvídané a nepredvídateľné ťažkosti alebo si uvedomí dôsledky, ktoré Komisia prehliadla, podľa bodu 28 oznámenia z roku 2007 je povinný predložiť tieto problémy na posúdenie tejto inštitúcii, spolu s návrhmi na primerané zmeny a doplnenia predmetného rozhodnutia. V takom prípade musia Komisia a členský štát na základe zásady lojálnej spolupráce, ktorá sa odráža predovšetkým v článku 10 ES, spolupracovať v dobrej viere, aby prekonalí ťažkosti pri súčasnom plnom dodržiavaní ustanovení Zmluvy o ES a najmä tých, ktoré sa týkajú pomoci.

- 35 Komisia, ktorá sa odvoláva jednak na ustálenú judikatúru Súdneho dvora a jednak na bod 29 oznámenia z roku 2007, tvrdí, že aj keď poľské orgány zaznamenali ťažkosti technickej a právnej povahy, jednako sa však nedovoľávajú „absolútnej nemožnosti“ vykonať rozhodnutie 2008/344. Kritérium absolútnej nemožnosti nie je splnené, ak sa členský štát odvoláva na právne, politické alebo praktické ťažkosti, ktoré bránia vykonať predmetné rozhodnutie, ak sa pritom okrem iného nesnažil o vymáhanie pomoci ani nepredložil Komisii rozumné náhradné riešenia na vykonanie tohto rozhodnutia, ktoré by umožnili prekonať ťažkosti. V prejednávanej veci poľské orgány nenavrhlí nijaké uspokojivé riešenie problému „dvojitého vrátenia“.
- 36 Poľská republika na úvod tvrdí, že v okamihu prípravy jej vyjadrenia k žalobe boli všetci predmetní dlžníci, t. j. TB, HB a BA, v konkurznom konaní a že všetci veritelia, ktorí mali pohľadávky zodpovedajúce štátnej pomoci definovanej v rozhodnutí 2008/344, prihlásili svoje pohľadávky, aby boli uspokojené v rámci rôznych konaní. Tento členský štát tvrdí, že oznámil Komisii všetky nevyhnutné informácie spojené s týmito konkurznými konaniami, v dôsledku čoho bolo možné oprávnene tvrdiť, že uvedené rozhodnutie už bolo úplne vykonané v súlade so svojím obsahom.
- 37 Poľská republika tvrdí, že na tento záver nemá nijaký vplyv skutočnosť, že suma uvedená v rozhodnutí 2008/344 nebola vymožená v celom rozsahu, keďže všetky pohľadávky boli prihlásené v konkurzoch všetkých dlžníkov uvedených Komisiou, ktorí boli v konkurze, pričom priebeh vrátenia spornej pomoci sa musí uskutočniť v súlade s vnútroštátnym právom v rámci prebiehajúcich konkurzných konaní. Toto tvrdenie je založené na znení článku 14 ods. 3 nariadenia č. 659/1999, podľa ktorého sa vrátenie uskutoční v súlade s postupmi stanovenými vnútroštátnym právom dotknutého členského štátu.

- 38 Poľské orgány okrem toho uvádzajú, že aj keby sa doteraz vykonané platby nepovažovali za vrátenie spornej pomoci, nemalo by to mať vplyv na záver, že rozhodnutie 2008/344 bolo vykonané tým, že veritelia prihlásili svoje pohľadávky v rámci rôznych prebiehajúcich konkurzných konaní, ktorý je podporený bodom 64 oznámenia z roku 2007.
- 39 Poľská republika rovnako spochybňuje stanovisko Komisie, pokiaľ ide o „dvojité vrátenie“, pričom zdôrazňuje, že neuviedla problémy spojené s výkonom rozhodnutia 2008/344 v tom zmysle, že vymáhanie spornej pomoci je nemožné, ale v tom zmysle, že znamená, že táto pomoc by bola vrátená dvakrát, čo by mohlo mať za následok začatie konkurzných konaní týkajúcich sa spoločností, ktoré za nadobudnutý majetok zaplatili trhové ceny a v dôsledku toho nemali nijakú výhodu zo štátnej pomoci poskytnutej spoločnosti TB. Táto otázka zodpovedá predmetu sporu prebiehajúceho pred Všeobecným súdom, v rámci ktorého Poľská republika podrobne vysvetlila dôvod, prečo podľa nej Komisia pochybila, keď rozšírila zodpovednosť za vrátenie pomoci na tretie osoby, t. j. na spoločnosti HB a BA.
- 40 Podľa Poľskej republiky bolo cieľom návrhu predloženého Komisii 25. januára 2008 zabrániť situácii, keď by jedným správcu konkurznej podstaty spoločnosti TB, ktorý mal k dispozícii dostatok zdrojov na uspokojenie všetkých prihlásených pohľadávok, nemohol odmietnuť vyplatenie pohľadávok, ktoré boli prihlásené v rámci konkurzu tejto spoločnosti, pričom by takéto vyplatenie nemalo nijaký vplyv na povinnosť vymáhať tie isté sumy od spoločností HB a BA. V tejto súvislosti sa tento členský štát odvoláva na už citované uznesenie Huta Buczek/Komisia, ktoré podľa neho vzhľadom na právo Únie predovšetkým potvrdilo možnosť vykonať rozhodnutie 2008/344 v súlade s uvedeným návrhom poľských orgánov.

- 41 Poľská republika okrem toho považuje výhradu Komisie založenú na nevykonaní rozhodnutia 2008/344 v lehote stanovenej v článku 4 ods. 2 tohto rozhodnutia za nedôvodnú, keďže Komisia neurčila konečný deň na vykonanie tohto rozhodnutia. Nemožno totiž usudzovať, že uplynutie lehoty štyroch mesiacov od prijatia uvedeneho rozhodnutia predstavuje konečný deň na jeho vykonanie. Táto lehota, uvedená v bode 42 oznámenia z roku 2007, rozhodne určuje nevyhnutnosť vykonať takéto rozhodnutie Komisie čo najrýchlejšie, ale nie je záväzná. Vzhľadom na osobitné okolnosti tejto veci bola Komisia povinná určiť inú lehotu, ktorú by bolo možné považovať za záväznú, čo neurobila.
- 42 V odpovedi na tieto tvrdenia sa Komisia vo svojej replike pridrža svojej argumentácie, v celom jej rozsahu, uvedenej v žalobe. Okrem toho tvrdí, že akýkoľvek dokument predložený Súdnemu dvoru alebo Komisii po podaní žaloby, t. j. po 17. auguste 2009, sa musí v každom prípade považovať za irelevantný na posúdenie nedodržania povinností Poľskej republiky.
- 43 Komisia okrem iného spochybňuje tvrdenie Poľskej republiky, že neurčila konečný deň na vykonanie rozhodnutia 2008/344. Na základe bodu 53 rozsudku zo 14. decembra 2006, Komisia/Španielsko (C-485/03 až C-490/03, Zb. s. I-11887), tvrdí, že lehoty jednoznačne vyplývajú z tohto rozhodnutia a že boli primerané na účely posúdenie nedodržania povinností.
- 44 Komisia sa navyše domnieva, že Poľská republika sa odvoláva na informácie a udalosti, ktoré nastali po podaní žaloby a ktoré okrem toho predstavujú len prihlásenie pohľadávok v konkurze spoločnosti TB a nie ich vymozenie.

- 45 Nakoniec táto inštitúcia tvrdí, že podľa ustálenej praxe vychádzajúcej z bodov 66 a 67 oznámenia z roku 2007 sú v prípade vymáhania pomoci od príjemcov nachádzajúcich sa v konkurze vnútroštátne orgány zodpovedné za vykonanie rozhodnutia o vymáhaní povinné odvolať sa proti každému rozhodnutiu konkurzného správcu alebo konkurzného súdu, ktoré umožní platobne neschopnému príjemcovi pomoci pokračovať v jeho činnosti po lehotách stanovených v rozhodnutí o vymáhaní. V takejto situácii musia vnútroštátne orgány zohľadniť potrebu zabezpečiť okamžité a účinné vykonanie predmetného rozhodnutia. Komisia v dôsledku toho usudzuje, že vnútroštátne orgány nesmú príjemcom v prípade umožniť pokračovanie činností, ak nevrátili spornú pomoc v celom rozsahu. Okrem toho, ak je veriteľskému výboru navrhnutý plán pokračovania činností, uvedené orgány by s takýmto plánom mohli súhlasiť len vtedy, ak je pripravený takým spôsobom, že jeho súčasťou je úplné vrátenie pomoci v lehote stanovenej rozhodnutím, ktoré ukladá jej vymáhanie.
- 46 Poľská republika sa vo svojej duplike v podstate pridrža argumentácie smerujúcej k zamietnutiu žaloby Komisie v celom rozsahu.
- 47 Tento členský štát okrem toho opakuje, že poskytol Komisii všetky potrebné informácie, aj keby tak bol spravil prostredníctvom svojho vyjadrenia k žalobe. Tým, že vo svojej replike neuviedla, že určité informácie, medzi ktorými figuruje vyhlásenie konkurzu na majetok spoločnosti HB, vyplývali z nových okolností alebo skutočností, ktoré predtým neboli známe, nie je tvrdenie Komisie, že predložené informácie nie sú relevantné pre toto konanie z toho dôvodu, že ich predloženie sa uskutočnilo po dni podania žaloby, dôvodné, keďže Komisia k tomuto dňu tieto informácie poznala.
- 48 Uvedený členský štát okrem iného tvrdí, že 17. august 2009 uvedený Komisiou ako deň uplynutia lehoty určenej tomuto štátu na vykonanie rozhodnutia 2008/344 absolútne

nezohľadňuje osobitné okolnosti spojené s jeho vykonaním, a za takýto deň by sa preto mal skôr považovať deň, ku ktorému Komisia ukončila prípravu svojej žaloby.

Posúdenie Súdnym dvorom

O porušení článkov 3 a 4 rozhodnutia 2008/344

49 Poľská republika sa domnieva, že Komisia neurčila konečný deň na vykonanie rozhodnutia 2008/344. Keďže lehota štyroch mesiacov počítaná odo dňa oznámenia tohto rozhodnutia nie je podľa nej záväzná, posledný deň takejto lehoty nemožno považovať za konečný deň na vykonanie tohto rozhodnutia.

50 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že relevantným dňom na posudzovanie nesplnenia si povinnosti stanoveným na základe článku 88 ods. 2 druhého pododseku ES je, na rozdiel od toho, čo tvrdí Poľská republika, a z dôvodu, že toto ustanovenie na rozdiel od článku 226 ES neurčuje štádium konania pred podaním žaloby a že v dôsledku toho Komisia nevydáva odôvodnené stanovisko určujúce členským štátom lehotu na splnenie jej rozhodnutia, len ten, ktorý je stanovený v rozhodnutí, ktorého nevykonanie je napadnuté, alebo prípadne ten, ktorý Komisia stanovila následne (rozsudky z 3. júla 2001, Komisia/Belgicko, C-378/98, Zb. s. I-5107, bod 26; z 2. júla 2002, Komisia/Španielsko, C-499/99, Zb. s. I-6031, bod 28; z 1. júna 2006, Komisia/Taliansko,

C-207/05, bod 31, a z 5. októbra 2006, Komisia/Francúzsko, C-232/05, Zb. s. I-10071, bod 32).

- 51 V prejednávanej veci článok 4 ods. 2 rozhodnutia 2008/344 stanovuje lehotu štyroch mesiacov odo dňa jeho oznámenia na to, aby sa Poľskej republike umožnilo prijať nevyhnutné opatrenia na vymáhanie spornej pomoci. V prípade, ak neexistuje nová lehota stanovená Komisiou, treba preto túto lehotu považovať za relevantnú na účely posudzovania vytýkaného nesplnenia si povinnosti.
- 52 Predseda Súdu prvého stupňa však na žiadosť spoločností BA a HB uzneseniami z 13. februára 2008 odložil vykonateľnosť rozhodnutia 2008/344 až do vydania uznesení, ktorými sa skončia konania o predbežných opatreniach. Dvomi už citovanými uzneseniami Buczek Automotive/Komisia a Huta Buczek/Komisia predseda Súdu prvého stupňa zamietol návrhy na predbežné opatrenia, ktoré podali BA a HB, čo umožnilo predĺžiť lehotu stanovenú v článku 4 ods. 2 rozhodnutia 2008/344, pokiaľ ide o spoločnosti BA a HB.
- 53 Aj po tomto spresnení však treba konštatovať, že ku dňu uplynutia tejto lehoty úkony poľských orgánov neviedli k vymáhaniu spornej pomoci od jej príjemcov.
- 54 V tejto súvislosti treba pripomenúť, rovnako ako to tvrdí Komisia, že zrušenie protiprávnej pomoci prostredníctvom jej vymáhania je logickým dôsledkom vyhlásenia jej protiprávnosti, pričom tento dôsledok nemôže závisieť od podoby, v akej bola pomoc poskytnutá (pozri najmä rozsudky z 10. júna 1993, Komisia/Grécko, C-183/91, Zb. s. I-3131, bod 16; z 27. júna 2000, Komisia/Portugalsko, C-404/97, Zb. s. I-4897, bod 38, a z 22 decembra 2010, Komisia/Slovensko, C-507/08, Zb. s. I-13489, bod 42).

- 55 V dôsledku toho je členský štát, ktorému je určené rozhodnutie, ktoré ho zaväzuje vymáhať protiprávnu pomoc, povinný v zmysle článku 249 ES prijať všetky vhodné opatrenia na zabezpečenie vykonania uvedeného rozhodnutia (pozri rozsudky z 12. decembra 2002, Komisia/Nemecko, C-209/00, Zb. s. I-11695, bod 31; z 26. júna 2003, Komisia/Španielsko, C-404/00, Zb. s. I-6695, bod 21, a Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 42). Musí pristúpiť k účinnému vymáhaniu dlžných súm (pozri najmä rozsudky z 12. mája 2005, Komisia/Grécko, C-415/03, Zb. s. I-3875, bod 44, a Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 42).
- 56 Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že povinnosť členského štátu zrušiť pomoc, ktorú Komisia považuje za nezlučiteľnú so spoločným trhom, má za cieľ nastolenie pôvodného stavu na trhu Únie (rozsudky zo 4. apríla 1995, Komisia/Taliansko, C-350/93, Zb. s. I-699, bod 21, ako aj zo 17. júna 1999, Belgicko/Komisia, C-75/97, Zb. s. I-3671, bod 64). Ak sa pomoc nevráti, jej príjemca si môže zachovať prostriedky pochádzajúce z pomoci vyhlásenej za nezlučiteľnú a požívať v dôsledku toho nenáležitú konkurenčnú výhodu (rozsudok Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 47).
- 57 Členský štát, ktorý je v zmysle takéhoto rozhodnutia Komisie povinný zabezpečiť vrátenie protiprávne poskytnutej štátnej pomoci, má slobodu pri voľbe prostriedkov, ktorými túto povinnosť splní, pokiaľ zvolené opatrenia nebudú narušovať pôsobnosť a účinnosť práva Únie (rozsudky Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 34; z 20. mája 2010, Scott a Kimberly Clark, C-210/09, Zb. s. I-4613, bod 21, ako aj Komisia/Slovensko, už citovaný, bod 51).
- 58 Súdny dvor rovnako rozhodol, že členský štát môže splniť takúto povinnosť v súvislosti s vymáhaním pomoci len vtedy, pokiaľ ním prijaté opatrenia sú vhodné na opätovné nastolenie bežných podmienok hospodárskej súťaže, ktoré boli narušené poskytnutím protiprávnej pomoci, ktorej vymáhanie je nariadené rozhodnutím Komisie (rozsudky Komisia/Nemecko, už citovaný, bod 35, ako aj Scott a Kimberly Clark, už citovaný, bod 22).

- 59 Okrem toho sa podľa článku 14 ods. 3 nariadenia č. 659/99 musí vymáhanie proti-právnej pomoci stanovené rozhodnutím Komisie uskutočniť bezodkladne a v súlade s postupmi stanovenými vnútroštátnym právnym poriadkom dotknutého členského štátu, pokiaľ umožňujú okamžité a účinné vykonanie uvedeného rozhodnutia.
- 60 Naopak treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry týkajúcej sa podnikov, ktoré prijali pomoc vyhlásenú za nezlučiteľnú so spoločným trhom a ktoré sa dostali do konkurzu, možno obnovenie predchádzajúceho stavu a odstránenie narušenia hospodárskej súťaže vyplývajúce z protiprávne poskytnutej pomoci v zásade dosiahnuť prihlásením pohľadávky týkajúcej sa vrátenia spornej pomoci do zoznamu pohľadávok (rozsudky z 15. januára 1986, Komisia/Belgicko, 52/84, Zb. s. 89, bod 14; z 21. marca 1990, Belgicko/Komisia, nazývaný „Tubemeuse“, C-142/87, Zb. s. I-959, body 60 až 62, a z 29. apríla 2004, Nemecko/Komisia, C-277/00, Zb. s. I-3925, bod 85).
- 61 Argumentáciu Poľskej republiky treba preto posudzovať s ohľadom na tieto zásady.
- 62 Uvedený členský štát v prvom rade tvrdí, že všetci dlžníci spornej pomoci boli predmetom konkurzných konaní a všetci veritelia s pohľadávkami vyplývajúcimi z uvedenej pomoci ich prihlásili, aby boli uspokojené v rámci týchto rozličných konaní. Poľské orgány Komisiu informovali o vyhlásení konkurzu na majetky týchto dlžníkov a o prihlásení pohľadávok s tým spojených, v dôsledku čoho bolo rozhodnutie 2008/344 vykonané v celom jeho rozsahu v súlade s jeho obsahom.
- 63 V tejto súvislosti treba konštatovať, že pokiaľ ide o konkurzné konania, ku dňu uplynutia lehoty stanovenej v článku 4 ods. 2 rozhodnutia 2008/344 a vzhľadom na predĺženie tejto lehoty odložením vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia, ktoré prijal predseda Súdu prvého stupňa, bola predmetom konkurzného konania iba TB, na

majetok ktorej bol konkurz vyhlásený 16. augusta 2006. Na majetok spoločnosti BA bol konkurz vyhlásený 25. júna 2008 a na majetok spoločnosti HB 29. apríla 2009, t. j. po uplynutí uvedenej lehoty.

- 64 Z toho vyplýva, že k poslednému dňu uvedenej lehoty Poľská republika neposkytla dokumenty, ktoré by Komisii umožnili dospieť k záveru, že úpadok a zastavenie činností spoločnosti GTB boli také úplné a konečné, že samotné prihlásenie pohľadávok týkajúcich sa vymáhania pomoci do zoznamu pohľadávok spoločností tejto skupiny by postačovalo na splnenie rozhodnutia 2008/344.
- 65 Preto pokiaľ ide o spoločnosti BA a HB, judikatúra týkajúca sa príjemcov pomoci, na majetok ktorých bol vyhlásený konkurz, sa neuplatňuje, v dôsledku čoho prihlásenie uvedených pohľadávok po uplynutí uvedenej lehoty nepredstavuje správne vykonanie povinností vyplývajúcich Poľskej republike v zmysle článkov 4 a 5 rozhodnutia 2008/344.
- 66 Pokiaľ ide o TB, treba konštatovať, že listom z 13. júna 2008 Poľská republika informovala Komisiu, že v apríli 2008 bola od spoločnosti TB vymožená suma približne 13 miliónov PLN a že takéto vymoženie sa uskutočnilo na základe rozhodnutia 2008/344.
- 67 V tejto súvislosti aj pri predpoklade, že túto sumu by bolo možné považovať za vymáhanie spornej pomoci na základe rozhodnutia 2008/344, nič to nemení na skutočnosti, že nezodpovedá sumám, ktoré sa mali vymáhať tak, ako ich stanovovalo toto rozhodnutie.

- 68 V druhom rade, pokiaľ ide o okolnosti, ktorých sa dovoľáva Poľská republika, aby odôvodnila nevykonanie rozhodnutia 2008/344 a z toho dôvodu nevymáhanie spornej pomoci poskytnutej spoločnosti GTB, tento členský štát tvrdí, že omeškanie jej vymáhania je v podstate spôsobené spoločným uplatňovaním ustanovení poľského procesného práva upravujúceho konkurz a ustanovení tohto rozhodnutia, čo mohlo spôsobiť riziko dvojitého vrátenia pohľadávok. Okrem toho uvádza iné právne, politické a praktické ťažkosti spôsobené uplatňovaním uvedeného rozhodnutia.
- 69 V tejto súvislosti treba pripomenúť ustálenú judikatúru, podľa ktorej je jediným obranným prostriedkom, ktorý môže byť uvedený členským štátom v rámci žaloby o nesplnenie povinnosti podanej Komisiou na základe článku 88 ods. 2 ES, absolútna nemožnosť správne vykonať rozhodnutie o vymáhaní (pozri rozsudky z 13. novembra 2008, Komisia/Francúzsko, C-214/07, Zb. s. I-8357, bod 44, ako aj Komisia/Slovensko, už citovaný, bod 43).
- 70 Z tej istej judikatúry však vyplýva, že podmienka absolútnej nemožnosti vykonania nie je splnená, ak sa žalovaný členský štát obmedzí na to, že Komisii uvedie právne, politické alebo praktické ťažkosti spojené s vykonaním rozhodnutia bez toho, aby prijal skutočné opatrenia vo vzťahu k predmetným podnikom na účely vymáhania pomoci a Komisii navrhol alternatívne možnosti vykonania tohto rozhodnutia, ktoré by umožnili prekonať uvedené ťažkosti (pozri najmä rozsudky zo 14. decembra 2006, Komisia/Španielsko, už citovaný, bod 74, a z 13. novembra 2008, Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 46).
- 71 V tomto spore treba konštatovať, že hoci sa Poľská republika dovoľáva „značných ťažkostí“, „problémov“ a „veľkých prekážok“, ktoré zaznamenala pri výkone rozhodnutia 2008/344, vo svojich písomných pripomienkach sama vysvetlila, že existujúce problémy nepovažuje za také, ktoré by znemožňovali vymáhanie spornej pomoci.

72 Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie tohto členského štátu založené na potenciálnej existencii rizika dvojitého vrátenia, treba pripomenúť, že v zmysle zavedenej judikatúry Súdneho dvora nemôžu obavy z vnútorných ťažkostí v rámci výkonu rozhodnutia v oblasti štátnej pomoci vyhlásenej za nezlučiteľnú so spoločným trhom odôvodniť skutočnosť, že členský štát nedodržiava povinnosti, ktoré mu vyplývajú z práva Únie (pozri v tomto zmysle najmä rozsudky zo 7. decembra 1995, Komisia/Francúzsko, C-52/95, Zb. s. I-4443, bod 38; z 9. decembra 1997, Komisia/Francúzsko, C-265/95, Zb. s. I-6959, bod 55; z 29. januára 1998, Komisia/Taliano, C-280/95, Zb. s. I-259, bod 16, a z 18. októbra 2007, Komisia/Francúzsko, C-441/06, Zb. s. I-8887, bod 43).

73 Z toho, čo je uvedené vyššie, vyplýva, že treba konštatovať, že k poslednému dňu lehoty stanovenej v článku 4 ods. 2 rozhodnutia 2008/344 a, pokiaľ ide o spoločnosti BA a HB, vzhľadom na predĺženie tejto lehoty z dôvodu odkladu vykonateľnosti uvedeného rozhodnutia predsedom Súdu prvého stupňa v rámci konania o predbežnom opatrení, úkony poľských orgánov nevedli k účinnému vymáhaniu spornej pomoci a v dôsledku toho neboli v tejto lehote obnovené bežné podmienky hospodárskej súťaže.

O porušení článku 5 rozhodnutia 2008/344

74 Súdny dvor nemusí skúmať žalobný dôvod založený na článku 5 rozhodnutia 2008/344, v ktorom sa navrhuje odsúdiť Poľskú republiku za to, že neinformovala Komisiu o prijatých a plánovaných opatreniach na účely vykonania tohto rozhodnutia, keďže tento členský štát nepristúpil k vykonaniu týchto povinností v stanovenej lehote (pozri najmä rozsudky z 20. septembra 2007, Komisia/Španielsko, C-177/06, Zb. s. I-7689, bod 54, a z 13. novembra 2008, Komisia/Francúzsko, už citovaný, bod 67).

- 75 V dôsledku toho treba konštatovať, že Poľská republika si tým, že v stanovenej lehote neprijala všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie vykonania rozhodnutia 2008/344, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 249 štvrtého odseku ES, ako aj z článkov 3 a 4 uvedeného rozhodnutia.

O trovách

- 76 Podľa článku 69 ods. 2 rokovacieho poriadku účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže Komisia navrhla zaviazať Poľskú republiku na náhradu trov konania a Poľská republika nemala úspech vo svojich dôvodoch, je opodstatnené zaviazať ju na náhradu trov konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol a vyhlásil:

- 1. Poľská republika si tým, že v stanovenej lehote neprijala všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie vykonania rozhodnutia Komisie 2008/344/ES z 23. októbra 2007 o štátnej pomoci C 23/06 (ex NN 35/06) poskytnutej Poľskom výrobcovi ocele skupine Technologie Buczek, nesplnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 249 štvrtého odseku ES, ako aj z článkov 3 a 4 uvedeného rozhodnutia.**
- 2. Poľská republika je povinná nahradiť trovy konania.**

Podpisy